

Lenda da cerva branca de Cervantes

Roteiro polos Ancares

Doiras-Cervantes

Iniciarase o roteiro cunha visita ao Castelo de Doiras, elemento máis representativo do Concello de Cervantes. Este singular lugar serviu de morada a Aldara, personaxe feminino da lenda da cerva branca dos Ancares. Camiñando pola beira do río Cancelada chegaremos a Cereixido. Nesta laldea poderemos comprobar o deplorable estado da súa igrexa, un expoñente do despoboamento da Comarca. O seguinte lugar a visitar será Deva, no que aínda se conservan destacados elementos patrimoniais: pallozas e hórreos que precisarían unha fonda restauración. Remataremos o roteiro dirixíndonos cara aos montes de Brego.

15 quilómetros de dificultade media

DOMINGO, 29 de XANEIRO de 2012

Xeral.....	15 €
Estudantes, xubilad@s e no paro.....	12 €
Soci@s.....	10 €
Ata 17 anos.....	5 €

O autobús sairá de diante da Facultade de Formación do Profesorado ás 9.00 h.
Imprescindible anotarse chamando ao **679113718** ou ao **982240299**.

Leva roupa e calzado axeitados e comida para o camiño. O bo humor é cousa de tod@s

PRÓXIMOS ROTEIROS DE ADEGA LUGO

26 Febreiro: Cabo do Mundo (Ribeira Sacra)
25 marzo: Monte Cornería (Barreiros)
22 Abril: Monte Cachelmo (Touriñán)

20 Maio: Monte Pindo (Costa da Morte)
17 Xuño: Serra do Galiñeiro (Vigo)

+info: www.adega.info ou roteirosdeadegalugo.blogaliza.org

A cerva branca dos Ancares

Impresionante o castelo, situado na parroquia de Vilarello, concello de Cervantes (Lugo), no que vivían os protagonistas desta lenda. O castelo, tamén coñecido como Castelo da Ponte de Doiras, Ferreira ou da Ferreiría, foi construído no século XV nun rochedo sobre o río Cancelada e a 700 metros de altitude que o facía inexpugnable.

A CERVA BRANCA. Nun tempo impreciso vivían neste castelo unha moza chamada Aldara, o seu irmán Egas e o pai de ambos, de nome Froiaz. Aldara e Aras, o fillo doutro cabaleiro dun castelo veciño, namoráronse e anunciaron casamento mais un día a moza desapareceu e por máis que a buscaron familiares e criados non deron con ela por ningures. Un tempo despois abandonaron o busca.

Uns anos máis adiante, un día de moita neve, Egas foi de caza e deu cunha rara e fermosa cerva branca. Armou o arco e dun só disparo matou o animal. Como era tan grande non puido levala el só para a casa así que decidiu cortarlle unha das patas dianteiras e gardala no fardelo para amosarlle ao pai como proba da súa fazaña.

Cando chegou á casa e sacou do saqueto a pata da cerva o que atopou foi unha man cun anel que pai e fillo recoñeceron en seguida como o mesmo que levaba Aldara cando desaparecera. Pai e fillo correron na procura do corpo agochado no monte e cando o atoparon, como era de supoñer, xa non tiña figura de cerva senón a de Aldara pero sen a man que lle cortara o irmán.

(Ilustración de X. M Segade)